

[Socialministeren.]

baggrunden og vil derved komme til at gentage nogle få af de ting, som det ærede medlem selv nævnte.

Folkepensionskommissionen, hvis betænkning blev offentliggjort i februar 1963, blev nedsat af regeringen i december 1961, efter at der under forhandlinger i folketinget i 1961 fra de fleste partier var givet tilslutning til regeringens forslag om en undersøgelse af mulighederne for at overgå til en almindelig ikke-indtægtsreguleret folkepension. Jeg nævner dette for at minde om, at det var regeringen, der tog initiativet til, at spørgsmålet om folkepension uden fradragsregler for anden indkomst aktualiseredes, og for at understrege, at det var regeringens ønske, at vi også her i landet kommer frem til en almindelig folkepensionsordning.

I kommissionen var der bred enighed om at anbefale gennemførelse af almindelig folkepension uden indtægtsregulering fra det 67. år både for mænd og kvinder, således at folkepensionen skulle være af samme størrelse som folkepensionens nuværende grundbeløb. Merudgiften ved en almindelig folkepension opgjorde kommissionen til 229 mill. kr. årlig. Efter prisniveauet i dag må der regnes med 240 mill. kr. årlig, og udgiften foresloges finansieret gennem en forhøjelse af folkepensionsbidraget fra 1 til 2 pct.

Kommissionen foreslog, at overgangen til den almindelige folkepension sker ved en gradvis forhøjelse af det fradragsfrie beløb gennem en årrække. Man nævnte da også den mulighed først at forhøje folkepensionsbidraget for derefter, når der er opsparet tilstrækkeligt til det, at gennemføre den almindelige folkepension uden nogen egentlig overgangstid.

Kommissionen har ikke opstillet nogen tidsplan for nyordningens gennemførelse.

Ved min omtale af kommissionens forslag vil der imidlertid mangle noget væsentligt, hvis jeg ikke her minder om, at flere medlemmer af kommissionen, herunder de af regeringspartierne udpegede medlemmer, i særudtalelser har givet udtryk for, at der samtidig med overgang til almindelig folkepension bør ske en forbedring af kårene for de pensionister, som kun har pensionen at leve af. Som det blev nævnt af det ærede medlem, har man i forbindelse med helheds-

løsningens gennemførelse forhøjet folkepensionsbidraget fra 1 pct. til 1½ pct., og det provenu, man dér får ind på et finansår, 90 mill. kr., hensættes i nationalbanken. Jeg er imidlertid ganske enig med de medlemmer af folkepensionskommissionen, der har givet udtryk for, at det er nødvendigt samtidig at gennemføre en forbedring af kårene for de pensionister, der kun har pensionen at leve af. De samlede merudgifter til folkepension vil derfor blive væsentlig større end de nævnte 240 mill. kr.

Det kan da næppe undre, at det i den nuværende økonomiske situation kræver indgående overvejelser, inden der tages endelig stilling til, under hvilken form og på hvilket tidspunkt der skal ske en overgang til en almindelig, ikke-indtægtsreguleret folkepension. Desuden er der tale om ændring i selve strukturen af vor folkepensionslovgivning. Udarbejdelse af lovforslag forudsætter derfor, at der forinden træffes beslutning om en lang række spørgsmål. Kommissionen har stort set nøjedes med at pege på disse spørgsmål; jeg henviser herom til betænkningens afsnit 4. Kommissionens forslag har derfor form af en skitse, der kræver en nøje bearbejdelse. Jeg skal eksempelvis nævne spørgsmålet om, hvorledes pensionen skal tilpasses andre eksisterende sociale ordninger såsom arbejdsløshedsunderstøttelse, sygeløn og ydelse af ulykkesforsikring, og vi skal også være opmærksom på, at efterlønsproblemet vil være en faktor af betydning i denne forbindelse.

Jeg regner imidlertid med, at det vil blive muligt i løbet af indeværende år at forberede de mange tekniske sider af denne vigtige lovgivning, således at sagen senere kan forelægges regeringen til beslutning med henblik på fremsættelse af lovforslag for folketinget. Hermed er ikke sagt, at ordningen straks efter kan sættes i kraft. Der må efter lovens vedtagelse gives den nødvendige tid til den administrative tilrettelæggelse af nyordningen, der fundamentalt adskiller sig fra den ordning, vi har i dag. Jeg kan i denne forbindelse minde om, at lovgivningens overgang fra aldersrente til folkepension i sin tid gennemførtes ved en lov af 2. oktober 1956, men at den principielle nydannelse, folkepensionens mindstebeløb, først fik virkning fra den 1. oktober 1957.